

ONVERWACHTING

Onverwachting op het aangezicht, klare onschuld in haar
onbespoten ogen, ongemaaide huid, ongewiede woorden.
Dat ongeharkte haar van haar met onkruid te allen kante,
mossige benen, stoffige wortels in de blijfschoenen.

Ze denkt aan aangespoelde roeispanten. Geen matroos
heeft scheepsalarm geslagen, geen pinguïn luidkeels
getoeterd, geen zeehond geblaft aan zijn ketting.
Ze hebben het blauw gelaten en daaruit zijn wij geboren.

Ergens is het fout gelopen, zegt ze, ergens zijn woorden
kopje onder gegaan. Over haar schouder wenkt de roerloze
ocean. Ze maant ons te blijven. Badwater loopt in de kuip,

bubbels in de glazen: zo begint geen weggaan. Eucalyptus
danst in de haard. De pianola belooft strijkers en blazers.
Tegen muren lachen de voorouders. Spoel hier maar aan.